

בר"ם 2041/21
קבוע לדיון: 25.12.25

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט לערעורים מנהליים

הוועדה המקומית לתכנון ובניה ת"א
ע"י ב"כ עו"ד ניר בראונשטיין

*****

*****

ה מ ב ק ש ת

נ ג ד

1. מדמוני שושנה

2. מדמון שמריהו

3. מדמוני עמרי

4. מדמוני שלום

5. מדמוני שחר

6. סלע רבקה

7. זהבי שולה ז"ל (ע"י יורשיה)

8. מדמוני אלישע

על ידי ב"כ עו"ד אריה דגני

*****

טלפון: 03-5228899 פקס: 03-5239084

9. כרמן בנימין

10. יצחק בנימין

11. שמעון ארז אוננה שרה אילה

12. אושרי ישעיהו

13. אושרי יניב

14. שינזי אשכנזי הדסה אסתר

ע"י ב"כ עו"ד לי-און בן אדוה

*****

15. משה חלפון

16. אלקנה יצחק סננס

ע"י ב"כ עו"ד ערן חליבה ממשד כץ, גבע, איצקוביץ,

עורכי דין

*****

17. צעירי אהרון

ע"י ב"כ עו"ד חננאל ברהום

*****

18. שרבעי שלמה

19. דוח עוזיאל

20. מנשה יהודה

ע"י ב"כ עו"ד מנשה יהודה משה

*****

ה מ ש י ב י ס

היועצת המשפטית לממשלה

ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות המדינה

מרר' וולפסון 2, משרד המשפטים, ירושלים

הודעה משלימה מטעם היועצת המשפטית לממשלה

1. לקראת מועד הדיון הקבוע בהליך ליום 25.12.2025, ובהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 26.12.2024 ומיום 3.2.2025, מתכבדת היועצת המשפטית לממשלה להגיש הודעה משלימה מטעמה, כדלקמן.
2. כזכור, עניינה של בקשת רשות הערעור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים (כב' השופטת ארנה לוי) בעמ"ן 13921-10-19 **הוועדה מקומית לתכנון ובניה תל אביב נ' שושנה ואח'**, וכן בעמ"ן 13830-10-19 **הוועדה מקומית לתכנון ובניה תל אביב נ' שרעבי ואח'** מיום 6.1.2021 (להלן: "**בית המשפט קמא**" ו-"**פסק הדין**" בהתאמה).
3. בפסק הדין נדחו ערעורי המבקשת – הוועדה מקומית לתכנון ובניה תל-אביב – על שתי החלטות של ועדת הערר לתכנון ובניה, פיצויים והיטלי השבחה מחוז תל אביב (להלן: "**ועדת הערר**") מיום 21.7.2019 ומיום 23.7.2019, אשר ניתנו במספר עררים.
- במסגרת החלטותיה, קבעה ועדת הערר כי הפטור מהיטל השבחה הקבוע בסעיף 19(ב)(1) לתוספת השלישית לחוק התכנון והבניה (להלן: "**הפטור**" ו-"**החוק**") או "**חוק התכנון והבניה**", (בהתאמה) חל בעת מימוש ההשבחה במכר, הגם שאיננו חל בעת מימוש זכויות בדרך של בניה חדשה, ומשכך פטורים המשיבים מחובת תשלום ההיטל.
4. בית המשפט קמא אימץ הכרעה זו ודחה את ערעורה של המבקשת, עליו הוגשה בקשת רשות הערעור שבכותרת.
5. השאלה העומדת במוקד בקשת רשות הערעור היא זו – האם הפטור מהיטל השבחה, הקבוע בסעיף 19(ב)(1) לתוספת השלישית לחוק, חל רק בעת מימוש הזכויות באמצעות היתר בניה שניתן לשם הרחבתה של דירת מגורים קיימת; או שמא חל גם בעת מימוש זכויות הבניה באמצעות מכר של דירת המגורים.
6. במסגרת התייצבותה להליך, הציגה היועצת המשפטית לממשלה את עמדתה כי הפטור מהיטל השבחה, הקבוע בסעיף 19(ב)(1) לתוספת השלישית לחוק, **אינו חל בעת מימוש הזכויות במכר**, שכן תחולתו תחומה רק למצב דברים שבו ניתן היתר בניה לשם הרחבת דירת מגורים קיימת.
- פרשנותה זו של היועצת המשפטית לממשלה נתמכה בתכליתו של הפטור לקידום שיקום המבנים הקיימים בשכונה; בהלכה שיצאה תחת ידי בית המשפט הנכבד ברע"א 8565/10 **נאסר עמאש נ' הוועדה לתכנון ובניה שומרון** (אר"ש 27.9.2012) (להלן: "**עניין עמאש**"); ובכלל הפרשני לפיו בית המשפט נוהג לפרש בצמצום את הפטורים מתשלום היטל השבחה, וזאת בשים לב לתכליותיו הכלליות של היטל השבחה.

7. ביום 5.6.2024 התקיים דיון בהליך.

לאחר מכן, ביום 26.12.2024, התקבלה החלטה מפורטת בה סוכמו עמדות הצדדים ובכלל זאת, נכתב כך: "בשלב זה – ומבלי להביע עמדה לגופה של הבקשה – מצאנו כי נדרשת השלמת טיעון קצרה וממוקדת בנוגע לתחולתה של הוראת הפטור בנסיבות של מימוש הזכויות בדרך של מכר. בשים לב לקביעות העקרוניות במסגרת עניין עמאש ועניין דיסקין – שכאמור צמצמו את תחולת הוראת הפטור במקרים שבהם מימוש הזכויות נעשה בדרך של היתר בנייה – יתייחסו הצדדים לשאלה האם, בהנחה שלא ניתן להתנות באופן גורף את תחולתה של הוראת הפטור במימוש זכויות בדרך של מכר, נדרש בכל זאת להגבילה כתלות בטיבו של האירוע התכנוני המשביח". בתוך כך, התבקשו הצדדים להתייחס לארבעה מצבים שונים של מימוש זכויות בדרך של מכר.

8. מכאן, הודעה משלימה זו.

9. בטרם תידרש היועצת המשפטית לממשלה לשאלה שהציב בית המשפט הנכבד במוקד החלטתו האחרונה, יש להעמיד לנגד עינינו את עיקרי קביעותיו של בית המשפט הנכבד בעניין **עמאש**, במסגרתו הוכרעה השאלה הפרשנית הבאה – האם הפטור הקבוע בסעיף זה חל כאשר מדובר **בבניה חדשה** במקרקעין, או שמא תחום הוא רק למימוש זכויות באמצעות **הרחבה** של בניה קיימת.

בפסק דינו האמור, קבע בית המשפט הנכבד, כי לשון הסעיף אכן אינה חד משמעית ויכולה להכיל את שתי האפשרויות הפרשניות האמורות: פטור על בניה חדשה, מזה; ופטור על הרחבת בניה קיימת בלבד, מזה. משכך, המשיך בית המשפט הנכבד בעניין **עמאש** ופנה לתור אחר תכליתו הסובייקטיבית והאובייקטיבית של הפטור. לצורך כך, ובשים לב להשלכות מהלך פרשני זה על השאלה הניצבת במוקד בקשת רשות הערעור שלפנינו, פורטו קביעות בית המשפט באשר לתכלית הפטור ולהיסטוריה העומדת ביסודו, ולפיכך הדברים יובאו כעת בתמצית רבה.

אשר לתכלית הסובייקטיבית נקבע כי "מן המקובץ עולה כי התכלית הסובייקטיבית של סעיף הפטור היא הגשמת מטרותיו של פרויקט שיקום השכונות, וכי מטרות אלה אינן כוללות עידוד בנייה חדשה בשכונות שהוכרזו כשכונות שיקום, אלא מתמקדות דווקא בשיפור ושיקום הקיים בתוך השכונה" [סעיף 15 לפסק הדין].

אשר לתכלית האובייקטיבית, קבע בית המשפט הנכבד כי "סעיף הפטור מאפשר לתושב שכונת שיקום לשפר את תנאי מחייתו מבלי שיוטלו עליו הוצאות כבדות בשל תשלום היטל ההשבחה הכרוך בכך. במובן זה הפטור תורם לשיקום אזורי מצוקה ומקל על מצוקת הדיור באזורים אלה. עם זאת, יש ליתן את הדעת לכך שכל פטור שניתן מביא להקטנת התקציב שעומד לרשות המקומית לטובת כיסוי ההוצאות שהוצאו לשם הכנת התכניות ולמען ביצוען. [...] הסקירה שערכתי לעיל מעלה כי תושבי שכונות השיקום הם המוקד והמרכז של פרויקט שיקום השכונות.

קרי, מטרתו המרכזית של הפרויקט היא שיקום ושיפור הקיים בתוך השכונה, על תושביה ובנייניה. [סעיפים 16-17 לפסק הדין, ההדגשות הוספו – הח"מ].

10. הנה-כי-כן, בפסק הדין בעניין עמאש נקבע באופן ברור ומפורש כי תכליתו הסוציאלית של סעיף 19(ב)(1) לתוספת השלישית לחוק ממוקדת בתושבים הגרים בתוך שכונות השיקום, באמצעות "שיקום הקיים בתוך השכונה, על תושביה ובנייניה". לכן, בא בית המשפט הנכבד לכלל מסקנה כי הרחבת דירה בתוך שכונת השיקום מותירה את התושב בשכונתו פנימה ועל ידי כך מקיימת את תכליתו הסוציאלית של הפטור; ואילו מימוש זכויות הבנייה באמצעות בניית דירות חדשות, הפונות גם כלפי תושבים החיים מחוץ לשכונה, אינה מקיימת את תכלית הפטור ועלולה לפגום בקופת ההשבחה שלא לצורך.

11. עוד חשוב להזכיר את פסק הדין בבר"מ 7925/14 דיסקין נ' הועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים (אר"ש 26.2.2018) (להלן: "עניין דיסקין"), שנסוב על היקף הפטור הקבוע בסעיף 19(ב)(3) בנסיבות שבהן נוספו שתי קומות על בניין קיים. בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים (כב' הנשיא ד' חשין) פסק כי לשון סעיף 19(ב)(3) מאפשרת את החלת הסעיף על בנייה חדשה, כמו גם על הרחבת דירות קיימות. עם זאת, לאור תכליתו הסוציאלית של הסעיף והפרשנות המצמצמת הנהוגה בפסיקה בקשר עם פטורים מהיטלי השבחה, קבע בית המשפט כי "בנייה חדשה", הינה, בין השאר, בניית יחידות דיור חדשות על גבי נכס קיים, וכי הפטור אשר בגדרי סעיף 19(ב)(3) לתוספת השלישית לחוק אינו חל עליה. לפיכך, נקבע שם כי המערער אינו זכאי לפטור כאמור. במסגרת אותו הליך, בדומה לענייננו, התייצב היועץ המשפטי לממשלה דאז והביע את עמדתו כי אין מקום להחיל את הפטור לפי סעיף 19(ב)(3) לתוספת השלישית לחוק על בניה חדשה במקרקעין שהוכרזו כאזור שיקום; וכי יש לנקוט פרשנות מצמצמת של הוראת הפטור, לפיה הפטור יינתן אך ורק על הרחבת בניה קיימת למגורים באזור שיקום.

ביום 26.2.2018 ניתנה החלטתו של בית המשפט הנכבד, במותב שלושה, לפיה "היועץ המשפטי לממשלה, שעמדתו התבקשה, תומך בפרשנותו של בית המשפט לעניינים מינהליים על יסוד טיעון מפורט שהגיש. אף אנו סברנו, לאחר שקילת טענות בעלי הדין, כי פרשנות זו בדין יסודה. משהבענו עמדתנו זו לפני באי כוחו המלומדים של המבקש, הודיעו כי אין המבקש עומד על הבקשה".

12. על יסוד הלכות אלו, מבוקש לשוב על העמדה לפיה ההגיון הפרשני שנצטרף בכור ההיתוך של הלכת עמאש והלכת דיסקין – לפיו תושב שכונת מגורים אינו זכאי ליהנות מהפטור ביחס לבניית דירה חדשה (בשונה מהרחבת דירה קיימת בשכונה) – מלמד כי הפטור אינו חל על מי שמימש את זכויות הבנייה באמצעות מכירת דירתו. זאת, כאמור, משום שהתכלית המרכזית של סעיף הפטור, כעולה מן הפסיקה דלעיל, היא מתן תמריץ לשיקום פיזי של השכונה, ולא לשיקום בהיבט הסוציאלי-איש. ללמדנו, כי משמעות החלת הפטור בדרך של מכר היא כי המוכר ישלשל לכיסו את ההשבחה שצמחה לדירה בגין אישור התכנית מבלי לשלם על כך היטל

השבחה, למרות שאירוע מכר כאמור לא תרם לביצוע השיקום הפיזי שבתכלית הפטור. פטור כאמור אינו תורם לשיקום השכונה גם מבחינת רוכש הנכס, שממילא משלם (למוכר) את מלוא שווי המקרקעין הכולל את השבחה שנוצרה בשל אישור התכנית. הווה אומר, מתן הפטור במימוש הזכויות במכר אינו תורם לשיקום הפיזי של השכונה, אלא מייצר התעשרות גרידא של המוכר, ועל כן סוטה מן התכלית העומדת ביסודו, כפי שזו הוכרה בפסיקת בית המשפט הנכבד עד כה.

13. ברם, ככל שבית המשפט הנכבד ימצא שאין מקום לקבוע כך, להלן עמדת היועצת המשפטית לממשלה ביחס לכל אחת מתוך ארבע החלופות ששורטטו בעניין מכר דירה, וזאת בראי ההלכות בעניין **עמאש ודיסקין** ואופן יישומן על שאלות של מימוש באמצעות היתר. הווה אומר, מקום שבו בהתאם להלכות אלו היה מקום ליתן פטור מהיטל השבחה בדרך של היתר, אזי ניתן יהיה למצוא הצדקה לתחולת הפטור גם במימוש באמצעות מכר. זאת, כאמור, מבלי לגרוע מהעמדה העקרונית שהוצגה לעיל ושאדניה פורטו בהרחבה בעמדת היועצת המשפטית לממשלה שהוגשה זה מכבר.

14. **מצבים שבהם האירוע התכנוני המשביח מאפשר הרחבה של יחידות דיור בלבד** – בהנחה שיש לבחון את תחולת הפטור מושא ההליך שלפנינו לפי טיב האירוע התכנוני המשביח, נראה שתכנית המאפשרת הרחבה של יחידות דיור קיימות בלבד, שהיתה חוסה תחת הפטור במימוש בדרך של היתר בנייה, היתה חוסה תחת הפטור גם במימוש בדרך של מכר. לעומת זאת, אם מדובר בתכנית המאפשרת הרחבה של יחידות דיור שטרם הוקמו, מאחר שגם מימוש בדרך של היתר לא היה חוסה תחת הפטור, אין הצדקה למתן פטור במימוש בדרך של מכר.

15. **מצבים שבהם האירוע התכנוני המשביח מאפשר הוספה של יחידות דיור בלבד** – יוער, כי במסגרת מצב דברים זה, לא ברור אם עסקינן בתכנית שמוסיפה יחידות דיור, לצד שטחי בניה שמתווספים לטובתן, או שעסקינן בתכנית שאך ורק מגדילה את מספר יחידות הדיור המותרות במגרש ללא תוספת שטחי בניה (למשל, בדרך של פיצול דירות קיימות). מכל מקום, ככל שמדובר בהוספת יחידות דיור חדשות וגם שטחי בנייה לטובתן, הרי שבהתאם להלכה בעניין **דיסקין**, אין מקום להחיל את הפטור במכר מכיוון שפטור כאמור לא יינתן אף אם התכנית תמומש בדרך של היתר.

16. **מצבים שבהם האירוע התכנוני המשביח מאפשר במצטבר הוספת יחידות דיור והרחבת דירות** – דומה, כי מדובר בתכניות שכיחות יחסית אשר מוסיפות שטחי בנייה, ומאפשרות תוספת יחידות דיור והרחבה של יחידות דיור, אבל אינן קובעות בהוראותיהן מהו היקף השטחים שנוספו ונועדו ליחידות חדשות ומה היקף השטחים שנוספו ונועדו להרחבת דירות קיימות. **ראשית**, גם במקרה זה, ככל שמדובר בתכנית המציעה את התוספת וההרחבה במגרש ריק, מאחר שגם מימוש הזכויות בדרך של היתר לא היה חוסה תחת הפטור, הרי שאין הצדקה למתן פטור במימוש בדרך של מכר.

שנית, גם בנוגע לתכניות המציעות את התוספת וההרחבה לדירות קיימות, הרחבת הפטור הקבוע בסעיף 19(ב)(1) לתוספת השלישית לחוק גם במקרה של מכר תעמוד בסתירה לקביעות בעניין **דיסקין** עצמו. נדגים ונמחיש – ניטול מקרה בו אושרה תכנית משביחה, במסגרתה נוספו

שטחי בנייה למגרש ומתאפשרת הן תוספת יחידות דיור והן הרחבה של יחידות דיור, כאשר היתר מכוחה של התכנית יכול שיינתן בדרך של הרחבת דירות קיימות או לחלופין בדרך של תוספת דירות חדשות (או גם וגם). תחולת הפטור, בהתאם לעניין **דיסקין**, תיבחן בשים לב לסוג ההיתר המבוקש – כלומר, לפי סוג המימוש. מתן פטור גורף מחובת תשלום ההיטל במימוש במכר בגין תכנית שכזו, טרם הוצאת היתר מכוחה, משמעו מתן פטור גם עבור שטחי בנייה שיכול שישמשו לדירות חדשות, וזאת בניגוד לעניין **דיסקין** שפורט לעיל.

זאת ועוד, הדוגמא שלעיל ממחישה כי החלת הפטור במימוש זכויות במכר מעלה גם קושי יישומי רב משקל. כך, בפרט, מקום שבו תכנית כאמור יכול שתהא "שותקת" ותאפשר גמישות לעניין שיוך שטחי בנייה שהתווספו מכוחה לטובת יחידות דיור חדשות או לטובת הרחבת דירות קיימות. או-אז, במצב זה, השמאי שיערוך שומת השבחה יידרש להעריך, על כל הקושי הכרוך בכך, אילו שטחי בנייה יש לייחס לטובת דירות חדשות – שלגביהם בכל מקרה אין להחיל את הפטור לאור הלכת **עמאש** ועניין **דיסקין**, ואילו שטחי בניה ישמשו לטובת הרחבת דירות קיימות. מצב כאמור צפוי להוביל למחלוקות רבות, ולייצר אי ודאות נוספת בנושא ההשבחה.

17. מצבים שבהם האירוע המשביח התכנוני מאפשר לחלופין תוספת יחידות והרחבת דירות

ככל שהכוונה היא לתכנית שמייחדת שטחי בנייה לטובת הרחבת דירות קיימות, ומייחדת שטחי בנייה לטובת תוספת דירות מעליהן, הרי שנדרש לבדוק את ההשבחה שצומחת במצב שבו ניתן היה היתר להרחבת דירה בלבד, ולפטור רק את החלק האמור בהתאם להלכת **עמאש**, בעוד שאת החלק מההשבחה שמיוחס לתוספת דירות חדשות, אין לפטור. זהו מצב מורכב ביותר, שאף הוא מעורר שאלות יישומיות קשות, שראוי להימנע מהן בשל הצורך ביצירת מנגנון ודאי ופשוט ליישום של קביעת היקף הפטור ביחס לחובה לתשלום היטל השבחה.

ככל שהכוונה לתכנית שמוסיפה שטחי בנייה ומאפשרת את מימושן בדרך של הרחבת דירות או לחלופין בדרך של תוספת דירות, הרי שבדומה לאמור בפסקה 16 לעיל, נראה כי מתן הפטור יעמוד בסתירה לעניין **דיסקין**, שכן בעת מימוש זכויות בדרך של מכר לא ניתן יהיה לדעת כיצד ימומש ההיתר בעתיד – אם להרחבת דירות, שאז ניתן היה הפטור, או לשם תוספת דירות, שאז לא חל הפטור כאמור בעניין **דיסקין**. גם במצב זה, יהיה קושי משמעותי בהערכת האופן בו תמומש התכנית לעת הוצאת היתר, מצב שייצור כאמור מחלוקות ואי ודאות נוספת בנושא היטל ההשבחה.

גם במקרה זה, ככל שמדובר בתכנית המציעה את התוספת במגרש ריק, מאחר שגם מימוש בדרך של היתר לא היה חוסה תחת הפטור, אין הצדקה למתן פטור במימוש בדרך של מכר.

18. עוד יש לתת את הדעת להשלכות אפשריות של החלת סעיף הפטור גם במימוש בדרך של מכר על היבטים שונים של שוויוניות גביית המס. כאמור, ההלכות בעניין **עמאש ודיסקין** הבחינו בין מצבים של דרכי מימוש היתר הבניה, תוך קביעה כי מקרה של "בנייה חדשה" – בנייה חדשה בקרקע ריקה או תוספת דירות חדשות על בניין קיים – לא תחסה תחת הפטור. על-כן, קבלת העמדה לפיה הפטור יחול במצב של מכר, תביא לכך שהמוכר ייהנה מהפטור, למרות שבשעה זו

לא ניתן לחזות באיזו דרך ימומש בסופו של יום ההיתר, אם בכלל; אולם שכנו לבית המשותף, שלא מכר את דירתו ובחר להוציא היתר לאותה התכנית בדרך של תוספת דירות חדשות לדוגמא, יהיה חייב בהיטל השבחה. ספק רב אם ניתן להצדיק תוצאה בלתי שוויונית זו.

19. טרם חתימה, מבוקש לשוב ולעמוד על התייחסותו של בית המשפט הנכבד לעניין עידוד הגירה חיובית לשכונת השיקום כתכלית לקביעת היקף הפטור. יוזכר, כי תכלית זו הייתה נטועה גם בבסיס עמדת המיעוט של כב' השופט סוקול בעניין **עמאש** בבית המשפט המחוזי, **שכאמור לעיל נדחתה במפורש על ידי בית המשפט הנכבד**. כך התייחסה לטענה זו כב' השופטת ארבל, שכתבה את פסק הדין בעניין **עמאש** :

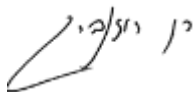
"כזכור, השופט סוקול סבור כי צמצום תחולת הסעיף לדירות קיימות אינה מתיישבת עם תכלית החוק, שכן לדעתו שיקום שכונות כולל בחובו גם עידוד הגירה חיובית של תושבים חדשים לשכונה אשר יסייעו בפיתוחה החברתי והכלכלי, וגם דאגה לזוגות צעירים המעוניינים לחיות בדירות נפרדות מהוריהם. לדעתי, אין סתירה בין צמצום תחולת סעיף הפטור להרחבת דירות מגורים לבין עידוד הגירה חיובית לשכונות שיקום. שילוב הפעולות שנעשות במסגרת השיקום הפיזי של השכונות לרבות הגדלת היצע הדירות המרווחות, שיקום התשתיות ושיפוץ חזיתות המבנים, יחד עם הפעולות בתחום החברתי, בהחלט עשוי להביא לעידוד הגירה חיובית לשכונה ולהפחתה במספר התושבים שיבקשו לעזוב את השכונה. זאת, גם בלא הענקת פטור גורף ומרחיב גם לבנייה חדשה.

אכן, ייתכן שגישתו המרחיבה של השופט סוקול יכולה להגשים מטרה זו בהצלחה מרובה יותר, והלב נוטה לקבלה. עם זאת, גישה זו עלולה לפגוע יתר על המידה בקופה הציבורית מבלי שנראה שזו הייתה כוונת המחוקק. הגישה של דעת הרוב המקובלת עליי עשויה אף היא להשיג מטרה זו אך "במחיר" נמוך יותר בהיבט התקציבי".

20. הנה-כי-כן, הרחבת הפטור הקבוע בסעיף 19(ב)(1) לתוספת השלישית לחוק, כך שיחול גם במכר של דירה, תבוא על חשבון קופת ההשבחה של הוועדה המקומית, ועל ידי כך תפגע באיתנותה הכלכלית של הרשות המקומית ובמשאבים העומדים לרשותה לפעול לתכנון ולקידום התכנון בשכונות השיקום לטובת תושביהם. תכליתו של פרויקט השיקום בכללותה עלולה, אם כן, להיפגע בשל פרשנות רחבה כזו שמדלדלת את קופת הוועדה המקומית.

היום, כ"ח בכסלו, התשפ"ו

18 בדצמבר, 2025

רון רוזנברג, עו"ד

סגן מנהל מחלקת הבג"צים

בפרקליטות המדינה